

Spoštovani predsednik vrhovnega sodišča, spoštovani predsednik republike, dragi kolegi sodniki in cenjeni gostje!

Zahvaljujem se predsedniku VSRS mag. Florjančiču za vabilo, da spregovorim nekaj besed o tem, kako ocenjujem delo sodišč in aktivnosti Vrhovnega sodišča ter kako vidim možnosti našega prispevka k delovanju slovenskega sodstva.

Delo sodišč se lahko meri na zelo različne načine. Kvalitativno in kvantitativno. Relativno in absolutno. Če relativno - v relaciji na kaj? Kaj je relevantna primerjava? Sodstvo v sorodnih, sosednjih državah, ali mi sami, naše preteklo delo?

Nimam namena podajati številčk, ali jih komentirati. Raje bom nekaj besed namenila refleksiji naših odnosov - do nas samih, drug do drugega ter drugih do nas. Ali kot so zastavili svoje nedavne dneve sodstva avstrijski prijatelji: *Selbstbild; Fremdbild; Wunschbild.*

Mislím, da je treba biti pri grajenju samopodobe izrazito kritičen, torej samokritičen. A tudi ponosen. Biti sodnik ni kar tako. Biti sodnik nekaj pomeni. Morda to začutiš šele, ko se od lastne vsakdanje stvarnosti malce odmakneš: ravnokar sem se vrnila iz mednarodne športne arbitraže na OI v Pekingu. To, da sem *Judge, slovenian Judge*, je med pravniškimi kolegi različnih profilov iz najrazličnejših držav zbuhalo posebno spoštovanje.

Slovenski sodniki po pravnem znanju in sodniških veščinah popolnoma nič ne zaostajamo za kolegi iz tujine. Da vestno in predano opravljamo svoje delo, pa je zgolj naša dolžnost. Mislím, da smo ji zelo dobro kos in sem ponosna na svoje kolege sodnike.

Nič pa ni idealno. Napake, ki so lastne sleherni človeški dejavnosti, se seveda dogajajo tudi nam. Zato je tu sistem pravnih sredstev in na vrhu jasne sodniške hierarhije - Vrhovno sodišče RS. VS RS je najboljše, kar premoremo. Je naša *creme de la creme*. Skrbi za enotno sodno prakso, za to, da je sodno varstvo predvidljivo. Kot pravi sodnik dr. Dolenc: je kot svetilnik, ki nam sredi razburkanega morja kaže varno pot. V teh nemirnih, negotovih časih je to še posebej pomembno.

A z najvišjo hierarhično pozicijo pride tudi največja odgovornost. In tudi nujnost zavedanja, da nihče ni otok sam zase. Zato apeliram, - čeprav je razumljivo, da ste zaposleni s težkimi dilemami, razrešujete najtežja pravna vprašanja, vaš razmislek je najsubtilnejši in najsenzibilnejši, - ne pozabite na odgovornost ne le do strank v posameznem postopku, pač pa tudi do kolegov sodnikov, vseh stopenj. Prav je - ne le da prenašate svoje bogate izkušnje, modrost in znanje na mlajše generacije, - pač pa tudi, da izstopite iz udobne anonimnosti in da ste obraz, ime in priimek slovenskega sodstva.

V primeru, da je katerikoli sodnik deležen diskreditacij, žaljivk, blatenja,... naj ušesa zabolijo tudi vas. Če je deležen celo fizičnih napadov, naj napad na njegovo togo „zaboli“ tudi vas. Apel naslavljám tudi na predsednika republike. Če je tarča napadov katerikoli sodnik republike, menim, da si zasluži ustrezno zaslombo in pozornost predsednika republike.

Sočutni in solidarni smo denimo do poljskih kolegov, zdaj seveda tudi do ukrajinskih, aa bodimo sočutni in solidarni tudi drug do drugega. To so med drugim tudi vrednote, ki jih skušamo gojiti v Slovenskem sodniškem društvu.

Zato za konec prijazno vabim kolege sodnike, ki morda še niso člani SSD, da se nam pridružijo in pomagajo pri prizadevanju za izboljšanje našega položaja, krepitvi skupnih vrednot in gradnji ter negovanju mednarodnih in medsebojnih prijateljskih vezi. Hvala lepa.